

هیئت معاونت ملل متحد در افغانستان

دفتر سخنگوی
کابل - افغانستان

تلیفون: ۰۰۳۹ ۰۸۳۱ ۲۴ ۶۱۲۱ - ۰۰۹۳ ۲۰ ۲۹۷ ۶۱۲۱
پوست الیکترونیکي: spokesperson-unama@un.org
ویب سایت: www.unama-afg.org

کنفرانس مطبوعاتی (نزدیک به اصل متن)

دان تول، رئیس بخش جنوب آسیا صندوق وجهی سازمان ملل برای کودکان
کترین بنگوی، رئیس صندوق وجهی سازمان ملل متحد در افغانستان و
نظیف الله سالارزی از دفتر سخنگوی یوناما

کابل، ۲۲ جنوری سال ۲۰۰۸

یوناما: خانم ها و آقایان سلام علیکم. بعد از ظهر همه شما بخیر و به کنفرانس مطبوعاتی امروز خوش آمدید. من نظیف الله سالارزی از دفتر سخنگوی یوناما هستم. امروز صندوق وجهی اطفال ملل متحد (یونسف) گزارش جهانی خود در مورد وضعیت اطفال در جهان را نشر می کند. به همین ارتباط، امروز ما آقای دان تول، رئیس منطوقی یونسف برای جنوب آسیا و خانم کترین بنگوی، نماینده یونسف در افغانستان را در این کنفرانس خبری با خود داریم. در ابتداء چند مطلب کوتاه داریم و بعداً به سوالات شما بر میگردیم. لطفاً به خاطر داشته باشید که این گزارش الی ساعت 5:30 دقیقه به وقت محلی کابل منتشر خواهد شد.

تازه ترین معلومات در مورد کمک های بشر دوستانه در زون غرب کشور

طی چند هفته اخیر در سرتاسر افغانستان، خصوصاً در مناطق غربی، ما شاهد برف باری های سنگین و درجه حرارت زیر صفر بودیم.

فعالین مختلف به شمول یوناما و نمایندگی های دیگر ملل متحد، موسسات غیر حکومتی، تیم های بازسازی ولایتی و تیم های ضد بحران نیرو های آیساف به رهبری تیم های مشترک حکومتی مبارزه علیه حوادث ولایات با هم تلاش دارند تا ارایه کمک های بشردوستانه برای مجتمعات آسیب دیده را اولویت دهی کنند. مقامات در غرب افغانستان گزارش دادند که تا امروز به تعداد 205 نفر کشته و 42000 رأس مواشی، اکثراً در ولایات هرات، بادغیس و غور تلف شده است.

در قسمت رسیدگی به بحران سرما، مقدار 725.5 تن مواد غذایی در ولایت های هرات و بادغیس توسط برنامه غذایی جهان برای افراد آسیب پذیر توزیع شده است. 1000 تخته کمپل، 5500 جاکت، 2500 تریپال، 2000 فرش پلاستیک و وسایل عاجل توسط نمایندگی های دیگر ملل متحد در هرات، فراه و ولایت بادغیس توزیع شده است.

ما تلاش می کنیم که با تمام فعالین کلیدی که در ساحه فعالیت می کنند، از نزدیک کار کنیم تا از رسیدن کمک به مردم ایکه اشدأ به آن ضرورت دارند، مطمئن شویم. تفصیلات بیشتر در مورد این کمک و کمک های دیگر ایکه توسط سازمان غذایی جهان، یونسف، سازمان صحتی جهان و کمیساری عالی ملل متحد در امور پناهندگان قبل از آغاز بحران زمستانی در این چهار ولایت جابجا ساخته بودند، را از این دفتر بدست آورده می توانید.

نماینده یونسف در افغانستان:

اولاً از تمام خانم ها و آقایان ژونالیست ایکه در اینجا حضور دارند، خیلی تشکر می کنم. طوریکه میدانید، ملل متحد ارتباط بسیار خوب با شما دارد. امروز ما یک گزارش را در مورد وضعیت اطفال جهان برای سال 2008 را منتشر می سازیم. ما خیلی خوشحال هستیم که آقای دان تول، رئیس منطوقی یونسف برای جنوب آسیا را با خود داریم که در اولین سفر رسمی از زمان تصدی این پست منحیث رئیس منطوقی که مقر آن در کتمانود موقعیت دارد در افغانستان بسر می برند. از همه شما متشکرم.

رئیس منطقوی یونیسیف برای جنوب آسیا:

از همه شما برای حضور تان در این کنفرانس مطبوعاتی تشکر میکنم. طوریکه کترین گفت، این اولین سفر من منیث رئیس منطقوی یونیسیف برای جنوب آسیا به افغانستان است، اما بهر حال این سفر چهارم من از سال 1997 به این سو به افغانستان است.

هدف اساسی از این سفر ملاقات با همتاهایم می باشد. دیروز من با رئیس جمهور کرزی ملاقات داشتم. من وزیران معارف، صحت و وزیر انکشاف دهات را نیز ملاقات کردم. فردا ما یک سفر به ولایت پنجشیر خواهیم داشت تا ببینیم که چی کار های عملی صورت میگیرد و همچنان مسئله بهبود نتایج که من 18 ماه قبل در ولایت های کندهار و زابل شاهد آن بودم.

من همچنان توانستم با یک تعداد از مراجع کمک کننده کلیدی ما ملاقات نمایم. مهم است تا قادر باشیم که کمکها برای افغانستان و اطفال آنرا منسجم سازیم. امروز صبح با رئیس جمعیت هلال احمر که یکی از شرکای کلیدی یونیسیف و همکار مهم اطفال افغانستان با شبکه وسیع رضاکاران و اعضای آن در سراسر کشور است ملاقات نمودم.

برای من فرصتی خیلی خوبی بود تا بهتر بدانم که اداره یونیسیف در افغانستان چی کارهایی را انجام میدهد، یک سلسله پیشرفت ها در افغانستان و بخصوص یک سلسله چالش ها در سال پیشرو.

امروز نیز خوشحال هستم که در جمع شما گزارش سال 2008 وضعیت اطفال جهان را که گزارش سالانه یونیسیف در مورد وضعیت اطفال در سراسر جهان و چیزیکه بالای اطفال میگذرد است راه اندازی مینمایم. این گزارش همه ساله روی یک موضوع خاص تمرکز مینماید که موضوع گزارش امسال عبارت از بقاء، صحت و چیزیکه باعث بقای اطفال در جهان میگردد میباشد. گزارش در مورد پیشرفت قابل ملاحظه برای اطفال صحبت مینماید. این یک گزارش مثبت است. از سال 1980 بدینسو، یعنی زمانیکه ما برای بار نخست در مورد بقای طفل صحبت را آغاز نمودیم، ما توانسته ایم که مرگ و میر اطفال را الی 35 درصد کاهش دهیم.

در سال 1980 به تعداد 40,000 طفل همه روزه جان شانرا از دست میدادند، یعنی به تعداد 15 میلیون طفل همه ساله جان شانرا بنابر علل قابل وقایه از دست میدادند. امروز به تعداد کمتر از 27,000 طفل همه روزه جان شانرا را از دست میدهند، یعنی به تعداد کمتر از 10 میلیون طفل همه ساله جان شانرا از دست میدهند. بناً ما پیشرفت عظیمی در راستای تامین بقای اطفال حاصل نموده ایم. ما شاهد پیشرفت در هر منطقه از جهان بوده ایم. در آسیای جنوبی، در بوتان، مولداوی، نیپال، سریلانکا و بنگلادیش پیشرفت قابل ملاحظه صورت گرفته است. از سال 1990 بدینسو هریک از این کشورها میزان مرگ و میر اطفال را الی 50 درصد کاهش داده اند.

این یک پیشرفت نهایت مهم است. گزارش همچنان در مورد اینکه ما چطور به این پیشرفت نایل آمده ایم صحبت مینماید. ما میدانیم چیزی را که امروز بدان نیاز داریم روش منسجم است. میدانیم که جوامع اولین

کسانی اند که در کنار خانواده ها از اطفال مراقبت نمایند و روش جهت بهبود وضعیت صحت اطفال باید روی جوامع و توانمند ساختن آنها تمرکز نماید و اسبابی را که آنها برای تربیت و تامین صحت اطفال نیاز دارند در اختیار شان قرار دهد و مطمئن سازد که زنان از صحت‌مندی برخوردار بوده و بتوانند اطفال صحت‌مند بدنیا بیاورند تا باعث بقای مادران و نوزادان گردد.

گزارش در مورد اراده سیاسی نیز صحبت مینماید. ما میدانیم که ما میتوانیم جواب های درست و مقدار خوب پول را بدست آوریم، اما اگر رهبری که متعهد به تغییر دنیای اطفال باشد وجود نداشته باشد، ما این تغییر را به چشم نخواهیم دید. ما میدانیم که اراده تغییر کرده است.

در سال 1996، زمانیکه با یکی دو رئیس جمهور و چندین وزیر صحبت مینمودیم، هیچ یک از آنها نمیدانستند که به چه تعداد اطفال در کشور شان میمیرند، اما اکنون آن چیز تغییر کرده است. اکنون روسای جمهور افغانستان، هند، روسیه، ایالات متحده امریکا یا برازیل میتوانند برایتان بگویند که به چه تعداد اطفال همه ساله در کشور های شان میمیرند و وضعیت سیستم صحتی آنها از چی قرار است و این یک پیشرفت عظیمی در راستای درک اهمیت بقای اطفال و تعهد جهت تامین بقای همه اطفال است.

همانطوریکه قبلاً اشاره نمودم که همه کشورها پیشرفت هائی حاصل نموده اند، اکنون به افغانستان برمیگردم. احتمالاً افغانستان از جمله کشورهای باشد که شاهد دشوارترین وضعیت در طول تاریخ و یقیناً دنیای مدرن با پشت سر گذراندن یک دوره تشدد، جنگ و اکنون دوره بازسازی و مشکلات دوامدار بوده است. باوجودآنهم افغانستان در راستای بقای اطفال پیشرفت عظیمی حاصل نموده است. تازه ترین معلوماتی را که ما بدست آورده ایم و بنابر تازه بودن آن شامل این گزارش نمیشد حاکی از آن است که افغانستان از سال 2001 بدینسو توانسته است که میزان مرگ و میر اطفال را الی 25 درصد کاهش دهد. باز هم با در نظر داشت مشکلاتی که در اینجا داشته ایم این یک چیز بی سابقه و غیرمنتظره است، اما نمایانگر اراده سیاسی، توجه متمرکز و منابع که به سطح محلی منجمله دسترسی به خدمات صحتی، تهیه آب و معارف حائز اهمیت است.

این گزارش همچنین در مورد افغانستان و تلاشهای این کشور برای ذخایر آب در شهرها و قریه ها صحبت می کند. ما شاهد پیشرفت زیادی مخصوصاً در نواحی شهری که در آن افراد اکنون به آب آشامیدنی دسترسی دارند، بوده ایم. در گزارش تاکید خاصی به نکته ای که در یک یادداشت کوچک ذکر شده است وارد شده و آن کمپاین مبارزه با فلج اطفال که در حال حاضر در حال برگزاری است و در سال گذشته نیز اجرا شد، می باشد. با ایجاد روزهای آرامش که در آن تمام تلاشها متوقف شده و تمام کارمندان ساحوی، صحتی و معلمان وارد عمل شده و کمکهای واکسین و تامین ویتامین را فراهم می کنند، حدود 90% از کودکان در افغانستان در برابر فلج اطفال ایمن شده اند. امیدواریم که امسال نیز شاهد چنین روزهایی باشیم. دو روز پیش ما یک کمپین را شروع کردیم و امیدواریم که با توقف تمام فعالیت های دیگر بتوانیم بر کودکان، بقای آنها و پیشگیری از فلج اطفال تمرکز کنیم.

این گزارش همچنین نشان می دهد که افغانستان هنوز مسیر طولانی پیش رو دارد. افغانستان دارای رده دوم از لحاظ میزان مرگ مادران و رده سوم از لحاظ مرگ و میر کودکان در جهان می باشد. وقتی من با رئیس جمهور کرزی و وزیر صحت عامه ملاقات کردم دریافتم که آنها نیز از این مساله آگاه هستند و همچنین واقف هستند که همه ما من جمله شما رسانه ها، وظیفه داریم تا فعالیت های خود را متمرکز و بیشتر کنیم تا از بقای تعداد بیشتری از کودکان اطمینان حاصل کنیم. افغانستان از لحاظ آماری بهبود داشته ولی هنوز مسیر طولانی پیش رو دارد. به عنوان مثال، امروزه در افغانستان هر روزه 600 کودک از دلایل قابل پیشگیری جان خود را از دست می دهند. فقط 5 میلیون خانواده از کل جمعیت دارای دسترسی به آب سالم نوشیدنی هستند. فقط 2.6 میلیون نفر از افراد کل کشور دارای دسترسی به بهداشت سالم می باشند.

این واضح است که به وسیله این آمارها نمی توانیم شکل افغانستان و یا بقای کودکان افغانی را تغییر دهیم. تغییر این آمارها نیازمند تلاش همه ماست. دولت باید در رأس تمام این تلاشها باشد و سایر شرکا مانند یونسف، سازمان بهداشت جهانی، جمعیت هلال احمر نیز باید کمک کنند.

یونیسف اینجاست، دهها سال است که یونیسف در اینجا حضور داشته و یونیسف در اینجا خواهد ماند. سال گذشته یونیسف 77 میلیون دالر در افغانستان خرج کرد. بیشتر آن پول صرف تعلیم و تربیت، صحت، تغذیه، ذخایر آبی، و بهداشت شد. اولویت مشخص بهبود میزان بقای کودکان، و تمرکز تلاشها بر روی پیشرفت و حمایت از کودکان می باشد.

در سال آینده امیدواریم که قادر باشیم حدود 80 میلیون دالر را جمع آوری و هزینه کنیم. در سال 2008، ما کمک ثابت خود به افغانستان را به میزان بیشتر از 7 میلیون دالر افزایش داده ایم. طی ملاقات دیروزم با رئیس جمهور کرزی در مورد این گزارش صحبت کردیم به این نتیجه رسیدیم که تلاشها برای بهبود بقای کودکان در افغانستان باید بسیار وسیع و سریع انجام شد. افغانستان باید سریعتر حرکت کند. ما باید در افغانستان تغییر به وجود آوریم و ما می توانیم. در ده سال گذشته ما قادر بوده ایم این تغییر را به وجود آوریم. ما می توانیم با کمک دولت، شرکای بین المللی، سازمانهای غیر دولتی داخلی و خارجی، جمعیت هلال احمر، و هر فردی که باید به ما ملحق شود، روند این تغییر را سریعتر کنیم، و از بقای کودکان، حمایت از آنها در برابر سوءاستفاده و خشونت، سلامت و امنیت مادران و نوزادان، و صحت کامل مادران بعد از دوره ولادت اطمینان حاصل کنیم. از شما بسیار سپاسگزارم. این داستان گزارش کودکان در دنیا بود. اکنون خرسند خواهیم شد تا به سوالهای شما پاسخ دهم.

بخش سوالات و جوابات

آژانس خبر رسانی پژواک: اگر لطف نمایید ارقام اینرا که چی تعداد اطفال حالا در اینجا کار میکنند در اختیار مار قرار دهید؟ و هم تعداد اطفال که با ایشان بدرفتار صورت میگیرد؟

نماینده یونیسف در افغانستان: طوریکه شما میدانید، ارقام یک مشکل میباشد. ما خوشبخت هستیم که سرشماری را که امسال آغاز میگردد در دست خواهیم داشت و امیدوار هستیم با قرارگرفتن سرشماری در

اختیار ما بتواند ما را در موقعیت بهتر قرار دهد. متأسفانه، بدست آوردن این آمار ها یک مدت زمان را در بر خواهد گرفت. همکاران ما (صندوق وجهی ملل متحد برای نفوس) بالای این کار میکنند. ما آمار ثابت را در سال 2010 بدست خواهیم داشت، اما امیدوار هستیم آمار ابتدایی در سال آینده در دست ما قرارگیرد.

زمانیکه شما در چهار اطراف کابل به گشت و گزار میپردازید با اطفال روی سرک برمیخورید. آماریکه ما از اطفال روی سرک داریم و کسانیکه بالای سرک ها درکابل کار میکنند در حدود 37,000 اطفال میباشد. این تعداد زیاد است. و ما میدانیم که تعداد بیشتر این تعداد اطفال در مراکز ولایات دیگر نیز میباشد و این را هم میدانیم که در ولسوالی ها حضور دارند. به اساس تجارب که ما در کشور های دیگر داریم، میدانیم که این تنها اطفال نیستند که خارج از ساحه خانه کار میکنند. ما میدانیم که اطفال منحيث کاریگران در خانه ها هم کار میکنند، اما ما دقیقاً از تعداد این اطفال در افغانستان اطلاع نداریم. ولی اگر ما راجع به تجارب دیگر کشور ها فکر کنیم، شاید بعضی اشخاص ها فکر کنند که این در افغانستان هم واقع میشود. ما فعلاً در این مورد کار میکنیم و با همکاران دیگر از صندوق وجهی نفوس ملل متحد به منظور معرفی یک طرح در پرسشنامه سرشماری که بتواند آمار اطفال که در افغانستان کار میکنند و دانستن تعداد اطفال کارگر داشته باشد کار کرده ایم. شما بسیار اطفال را مبینید که در دکان ها کار میکنند، بعضی اوقات آنها میگویند که در یک کارخانه کار میکنند، در اصل ما میدانیم که این نزدیک به اطفال کارگر میباشد.

دیگر مسایل حفاظت اطفال میباشد، که بستگی بیشتر با قاچاق دارند. ما میدانیم که قاچاق در سرحدات، قاچاق اطفال از یک ولسوالی به ولسوالی دیگر وجود دارد. همچنان مشکل بد رفتاری با اطفال وجود دارد. بناً، ما ضرورت داریم تا کار های بیشتر از لحاظ وضعیت تجزیه و تحلیل در این مورد انجام دهیم، و امیدوار هستیم که این سرشماری آمار های بیشتر را که واقعیت باشند نسبت به تخمین های که در این موقع استفاده میکنیم در اختیار ما قرارگیرد.

تلویزیون تمدن: در این اواخر ما شاهد بودیم که تعداد از اطفال و زنان به علت آب و هوای سرد در ساحات مختلف کشور جان های شانرا از دست دادند. شما چی کار های را برای آنها انجام داده اید و در آینده پلان های برای این مردم دارید؟

نماینده یونیسف در افغانستان: همکارم راجع به پلان قریب الوقوع که صورت گرفته است از طرف همه ادارات ملل متحد برای تان اطلاع داد. من میتوانم چیز بیشتر در مورد اینکه یونیسف بطور خاص چی کار های را در حدود این پلان و تشدید عکس العمل در برابر چیزیکه واقع میشود انجام داده است ابراز نمایم. ما یک سلسله فعالیت های داریم. اولتر از همه ما اسباب فامیل-به شمول اقلام مانند کمپل برای خانواده ها، لباس، لوازم آشپزخانه، دیگ و تابه، خاصتاً برای آن تعدادیکه از خانه های شان بیجا شده اند تهیه مینماییم. همچنان، ما با وزارت صحت عامه جهت اطمینان اینکه فامیل های متأثر به ضروریات طبی دسترسی دارند کار میکنیم. فعالیت های تغذیه ما با پروگرام غذایی جهان نه تنها در راستای فراهم آوری مواد غذایی بلکه اطمینان

اینکه اطفال سوتغذی همچنان یک مقدار این کمک ها را بدست می‌آورند ادامه دارد. پلان مشترک ما با سایر تیم ملل متحد اینست تا حدود 1.2 میلیون دالر امریکایی صرفاً از بخش یونسف به مصرف برسایم تا بتواند به این مشکلات رسیده گی نماید. میزان مجموعی در حدود 78 میلیون دالر امریکاهی میباشد.

بی بی سی: من می دانم که شما بر اساس سالیانه گزارش ارایه می دهید. اما برای این گزارش از چه روش و منبع اطلاعاتی استفاده می کنید؟

رئیس منطقوی یونیسف برای جنوب آسیا: اطلاعات این گزارش، اطلاعات رسمی ملل متحد می باشد، بنابراین طوریکه قبلاً گفتم، اگر به پشت این گزارش نگاه کنید، جداول زیادی را که در آن هر کشور بر اساس یک شماره و شاخص درج شده، می بینید. شاخص های را که ما استفاده می کنیم، ارقام اند که رسماً توسط ملل متحد تائید شده. این ارقام توسط یونیسف، توسط سروی نفوس شماری صحی، سروی های شاخه ای چند شاخصی، چندین تخنیک ارقامی مختلف دیگر و نفوس شماری های موجود جمع آوری شده اند. اما باید در سطح بین المللی با هم تطابق داده شوند. بنابراین لازم نیست تا این ارقام تنها ارقام داخلی باشد. مثلاً در افغانستان می بینید که در ارتباط به مرگ و میر مادران ارقام داخلی وجود دارد، اما یونیسف و سازمان جهانی صحت نیز در ارتباط به میزان مرگ و میر مادران ارقام تنظیم شده دارند. ما همه ارقام مختلف را یکجا جمع نموده و بعد از تنظیم باور داریم که ارقام بدست آمده نماینگر کل کشور می باشد. در نتیجه ما منابع ترکیب شده ای داریم که توسط یک کمیته بین المللی تائید شده است.

ایرنا: شما گفتید که افغانستان از نظر میزان مرگ و میر مادران در رتبه دوم و از نظر میزان مرگ و میر کودکان در رتبه سوم قرار دارد. لطفاً بگوئید، در جریان سال 2008، عرصه توجه شما بخاطر کاهش این میزان چی می باشد؟ آیا شما از مکاتب، مدارس، دانشگاه ها و مساجد دیدن می کنید تا سطح آگاهی مردم را در مورد مرگ و میر کودکان بالا ببرید؟

رئیس منطقوی یونیسف برای جنوب آسیا: این گزارش آنچه را که به نظر ما کارآئی دارد، برجسته می سازد. ما میدانیم که کودکان را واکسن در برابر بیماری های کودکانه حفاظت می کند و این مسئله برای افغانستان مهم است، زیرا هنوز هم باید دوره های واکسیناسیون را افزایش داد. ما میدانیم، آنچه که می تواند تغییر ایجاد کند، کار با اجتماعات، با مادران و تقویت خدمات صحی جهت دسترسی به این اجتماعات است و این مسئله هنوز هم به مثابه یک چالش در برابر افغانستان قرار دارد و یونیسف نیز در این عرصه وزارت صحت عامه را حمایت خواهد کرد. اینها مسایلی اند که در ارتباط شان باید اراده سیاسی وجود داشته باشد و رئیس جمهور نیز به وضاحت می داند که این مسئله یک اولویت است، وزارت صحت عامه نیز آن را به مثابه یک اولویت پذیرفته و حتی وزارت مالیه یک بودجه را برای این نوع فعالیت ها فراهم نموده است. شاید خانم کاترین بتوانند گفته های مرا تکمیل کنند.

نماینده یونیسف در افغانستان: چیزی دیگری که میدانیم، این است که بیماری های قابل پیشگیری وجود دارند که بدبختانه تا هنوز کودکان زیادی را در افغانستان و در دیگر نقاط جهان به کام مرگ می برد. این بیماری ها شامل اسهال و بیماری های تنفسی شدید می شوند و میدانیم که واکسین میتواند مانع بروز بیماری های مانند سرخکان شود، همچنان می دانیم که فلج اطفال نیز یک مشکل حاد است و روش جلوگیری آنرا هم می دانیم. بنابراین مسئله برای ما این است که چگونه باید سیستم صحتی را تنظیم کنیم تا بتواند به این مسایل پاسخ دهد. مسئله دیگر این است که اگر بتوانیم فعالیت های خانوادگی را بهتر بسازیم این بیماری ها قابل پیش گیری خواهند بود و قبل از اینکه کودک بیمار شود، خانواده ها بتوانند کاری را جهت جلوگیری از بروز بیماری انجام دهند.

زمانیکه کودک بیمار می شود، خانواده آگاه می باشد و به همین علت نقش شما، نقش اجتماع، ملایان و معلمین بسیار مهم است. اگر روش های بهداشتی خانواده ها بهتر شود، بیماری ها قابل پیش گیری می باشند و هر گاه بیماری بروز نماید، خانواده ها می دانند که بصورت سریع چگونه باید مراقبت صحتی را انجام دهند و سیستم صحتی نیز میتواند پاسخ گو باشد. بناً مسئله جلوگیری و واکنش بسیار اهمیت دارند و ما باید این دو مسئله را یکجا باید فراهم بسازیم و باید بتوانیم تا این مسایل را تأمین کنیم. در سطح جامعه نیز باید کاری های زیادی انجام شود. مسئله مهم دیگر، تغذیه می باشد. کاری را که در سطح اجتماع باید انجام دهیم، آماده ساختن سیستم صحتی برای پاسخ و آگاه ساختن خانواده ها از اینکه می توانند کار های را در سطح اجتماع و در سطح خانواده انجام دهند. طبعاً کار های وجود دارد که آنها نمی توانند انجام دهند و ما قصد داریم تا این کار ها را انجام دهیم و برای شما دست اندرکاران مطبوعات نیز مهم است تا به مشارکت خویش با ما ادامه دهید و از طریق تلویزیون و رادیو های خویش بعضی از این پیام های کلیدی را به گوش خانواده ها و اجتماع برسانید.

افغانستان تایمز: حدود دو میلیون کودک در افغانستان به معارف دسترسی ندارند. آیا گفته می توانید که این کودکان در کدام بخش کشور اند؟

نماینده یونیسف در افغانستان: اجازه دهید تا به دو مسئله نظر بیاندازیم: ما همه در سالهای 2001 و 2002 بازگشت یک میلیون کودک را به مکاتب تجلیل نمودیم و همه ما از این مسئله خوشحال بودیم. از آغاز سال تعلیمی در اوایل سال 2007، حدود 6 میلیون کودک به مکتب رفتند و این چیز است که باید از آن قدردانی کرد. اما تا هنوز به تعداد دو میلیون کودک دیگر وجود دارند که مکتب نمی روند. اگر به جنوب و یا به بعضی از نقاط در شرق کشور نگاه کنید، می بینید که بدبختانه به علت نا امنی دسترسی به مکاتب بسیار محدود است. این مسایل در حد زیاد به موضوع امنیت ارتباط دارد و در بعضی نقاط مکاتب به حدی دور قرار دارد که نمی توانند تا کودکان را برای تعلیم بفرستند و در بعضی موارد حتی اهمیت فرستادن کودکان را به مکاتب درک نمی کنند.

ما در مورد کار کودکان نیز صحبت کردیم و اکثراً می‌گوییم که این به علت فقر است، اما این مسئله به صورت یک دورانی می‌باشد. والدین کودکان شان را برای این به کار می‌فرستند تا درآمدی را فراهم کنند، اما این اطفال از رفتن به مکتب باز می‌مانند. به علت نرفتن آنان به مکتب، این اطفال نمی‌توانند توانائی شان را برای پایداری اقتصادی تقویت کنند و در نتیجه ما فقر را از یک نسل به نسل دیگر انتقال می‌دهیم، زیرا به این کودکان فرصت مکتب رفتن و آموزش را نمی‌دهیم تا بتوانند سطح زندگی شان را ارتقا بخشد. تشکر از همه شما.

از همه شما متشکرم.